

HAD.

Brněnský román
od
JOSEFA MERHAUTA.

Obešla tak celý kostel a vracela se druhou stranou ke hlavním dveřím, když najednou jediný pohled rozbouřil opět všechny její myšlenky.

Nevěřila svým očím. Na klekátku před obrazem Madonny, na pohled v modlitbu celý pohroužen, klečel Král. Byl v kozičku jako věra, měl ruce sepnuty a jeho husté, kudrnaté, černé vlasy leskly se ve svitu lampičky, která tu hořela. Sepjaté ruce měl lokty podeřeny o hořejší desku klekátko a kotníky obou palečů měl přitisknuty na oči. Vypadalo to, jakoby tam mačkal slzy a jakoby ponořen v lítostivé myšlenky, byl slepý, mrtvý pro celý ostatní svět...

Karolina téměř po špičkách přeběhla kolem něho. Srdce jí močně bušilo. Vyběhla z kostela a šla rychle cestou zpáteční. To už bylo, jakoby se bála, aby jí neviděl, aby za ní nevyšel a nepobouřil znovu její utišenou duši.

Ale ať utíkala jak mohla, klid už byl zase ten tam. Tento obraz skroušeného, pokorně klečícího a v modlitbu ponořeného člověka, o němž před chvílí smýšlela tak nehezky, hluboce jí dojal. On je snad nešťasten, a ona ho měla za zkaženého, on je snad počestný, dokonale člověk a ona ho stavěla do jedné řady s tou špinou! A hned potom jí napadlo: on je snad nehodný a nešťastný pro ten svůj poměr s Poldou... A v jejím srdci hlásila se zase mocná přízeň k tomu člověku. Myslela si, že je ho třeba litovati a že nemůže být zlý, když se dovede tak modlit...

Přišla domů a byla tak ráda, že nezastihla Poldu ani Majznerovou v kuchyni. V té chvíli by jí nebyla viděla ráda a nebyla by se jim mohla podívat do očí. A tak nějak podivně jí přišlo na mysl: trápí-li Poldu Krále, je-li nešťasten její vinou, je to darebné, ničemné, špatné!

"A ona Poldu je beztoho celá taková..." říkala si náhle, a bylo to jako závist, nenávisť a ošklivost, co v jejím srdci tvrdilo proti té dívce.

V kuchyni nebyl nikdo. Páčkla tam protivná vlhkost, jejíž zápach smíchal se s vůní cikorkové kávy a připáleného mléka. Dvěře do studentského pokoje byly přivřeny. Karolina myslela, že některá z domácích žen je tam u Rádlů.

Ale zatím zaslechla odtamtud prosebné volání nemočeného. Když se volání opakovalo, pootevřela dvěře a nahlédla do pokoje. Silný proud slunečního světla padl jí do očí. Když se rozhlédla, viděla, že je pokoj zcela prázdný. Jenom v zadním koutě na posteli zesláblý Rádl vztyčoval obvázanou svoji hlavu.

Karolina zastavila se na prahu v rozpacích, má-li vejíti dále. Ale diví se hned zaplašilo poznání, že je to člověk slabý, nemočený, nebohý, ostýchavý, který ani kdyby byl zdrav, nemohl by být mladé dívce nebezpečným. Šla dále a zastavila se uprostřed světnice, daleko od postele Rádlů, ptala se:

"Volal jste? Přejete si něco?"
"Paní Majznerová není doma?"
ptal se Rádl slabým hlasem.
"Ne. Chtěl jste něco? Moku vám snad sama posloužit?"

"Mám strašnou žízeň, slečinko, prosím vás..." šeptal Rádlík a jeho vpadlé oči nesměle se na ni upřely.

Karolina donesla vody. Napil se hitavě a potom prosil, aby mu ještě obkladek čerstvě namočila. Když Karolina sundávala mu hor-

ký ručník s čela, zakousla zuby do spodního rtu. Ukázala se namodralá, vymočená, ale pořád ještě zejeví jeho rána. Rádl pochopil, že se dívka děsí toho pohledu. Rychle položil si na ránu ruku a zavřel oči. V tomto rychlém pohybu ruky a v tom přivření očí byl takový výraz tichounkého dobručství, které nechee nikomu ublížit, které nechee nikomu překážet a které každému jde s cestou, že Karolině lítostí nad tím chudáčkem srdce se stáhlo. Sama už jsou plna takové lítostivé, měkké tesklivosti, byla by ráda zaplakala s ním, nad sebou a nad ním. Jako milý bratr jí v té chvíli připadal.

Když mu položila obkladek, Rádlík děkoval jí očima, které se mu zatím celé zalily. Mohla odejít, nebylo jí tu více potřebí. Pošla zase do prostřed světnice, ale hned se zas obrátila a stála, jakoby si prohlížela obrazy na stěnách.

"Tady je puch," pravila a hned dodala: "to ještě z toho kouře a šaje od věčerejška. Otevřeme trochu okno, ne?"

Rádl se usmál a pokynul. V pokoji bylo chladno. Když Karolina otevřela okno, vechnal se tam proud chladného, podzimního vzduchu. Rádl se zatřásl zimou, ale z hluboka si oddechl.

"Špatně jste spal, vidíte?" obrátila se k němu Karolina.

"Teprve k ránu jsem trochu usnul," řekl Rádl.

"Ale byla to sprostota..." nazvala Karolina na věčerejši událost a si najednou na židli blízko jeho postele. Sundala šátek s hlavy a drže ho, složila ruce na číně.

Rádl požíval se na ni nejistě a tvrdě. Po tom, jak se věra večer chovala k němu a k jiným, bylo v jeho srdci něco hořké nelibě. Nyní její chování bylo takové srdečné a upřímné.

Mávl rukou a řekl:

"Ti by člověka zabili a nedělali by si z toho svědomí. Co, proím vás, slečinko, od nich jiného můžete čekat? Jídlo a pití, kouření a flám je největší jejich neustálá. Jakživa nic nezkusili, nemají srdce a nemájí smyslu. (To bylo také Rádlíkovo řešení, jehož pravidla užíval ke charakteristice svých kamarádů.) Jsou to sprostáci, slečinko, co pak vy víte! Kdybych chtěl vykládat..."

Rádlíkův hlas se třásl lítostí a znitěním pobouřením. Bylo znát, že ti lidé mu velice křivdí, že mu stále křivdí a že už to dlouho snáší s tichou bolestí trpělivého mrzáka.
"Ten pan Vácha je, myslím, už nejhorší mezi nimi," poznamenala Karolina.

"To je zlý člověk. Nic se mu nemůže věřit, ani slova nepromluví pravdivého, a vždycky jinak myslí než mluví. Jenom tlouct umí do opravdy," odpovídal Rádl.
"A ten pan Král chodí sem častěji?" řekla najednou rychle Karolina a krev se jí vechnala do tváří.

"Často sem chodí a vždycky se tak s nimi baví. Má rád veselí lidi kolem sebe," odpovídal Rádl.

"Jaký je to člověk, prosím vás?"

"Mně ještě nikdy nic neudělal," řekl Rádl a to bylo nejskvělejší vysvědčení, které mohl komu dát tento malý člověk, kterému všichni ubližovali.

"Mají se s Poldou rádi?" ptala se potom zase Karolina.

"Rádi!" řekl udiveně Rádlík, "vystát se nemohou."

"To je pěkný ženich!" zasmála se Karolina.

"Proč ženich?" zeptal se Rádl.
"Vácha mi ráno řekl, že chodí Král za Poldou!" přiznávala se Karolina.

Rádl se zasmál svým dobručským, suchým způsobem.

"To bych spíš řekl, že za paní Majznerkou než za tou. Ani spolu nemluví. Mračí se na sebe. To vás měl za blázna Vácha, ten veliký lhář!"

Karolině nlevalo. Mlčela, a vyjasněnými očima dívala se před sebe. Rádl se také zamlčel. Díval se na široký pruh slunce, v němž, jak okno bylo otevřeno, třásl se drobný prach a válely se jemné, mlhovitě obláčky. Díval se do stropu, kde světlý odraz z okenních tabulí se míhal jako řada rozstříknutých světlých skvrn po záouzeném, starém, modrém malování. Pak oči jeho pomalu svezly se na dívku, která seděla blízko něho. Viděl její světlé kudrlinky, vyzývavý profil, masitou, myslnou bradu, její bujná ramena a její prsa, jak se zvedala lehee, v určitém tempu... Díval se tak chvíli na ni hitavě celou duší do čarovného tempu, ve kterém její prsa, uzavřená v těsném živátku, oddechovala...

Jaké to bylo sladké vlnění, jaké to bylo v něm nedostupné závrtné tajemství... Hlava se mu zatočila, cítil velikou mlobu, třásl se, ale zapomněl na bolest... Nějaká struna, posud tlumená a nedotýkaná, zazvukovala v celém jeho nitru. I ve své krvi, v celé své bytosti cítil její tetelení, takové podivné chvění, radostné a bolestné zároveň.

Jak pěkně a laskavě ta cizí dívka s ním mluvila! Jak dávno, snad posud nikdy ve svém bídném životě necítil takového tepla, které se linulo z jejích očí, z jejích úst a z celého jejího milého zjevu. Jaká je statná a spanilá!

Oddechl si z hluboka a Karolina se na něho zadívala. Její pohled setkal se s jeho roztoženými očima. V té chvíli spozorovala v nich, v těch šedivých nehezky očí nějaký záchvěv, který nebyl škaradej.

Vstala v tom už také přicházela do pokoje Poldu. Přišla z masného trhu a řekla, jak jí ruce bolí od koše, který nesla.

"Co pak votvíráte!" zakřikla a bouchnuvši dveřmi spěchala zavřít okno.

Potom obrátila se k posteli Rádlů a změřivši Karolinu svým vybledlým pohledem zasmála se: "Snad jste se tady nenamouvali. Sakra to by byl ženich, ne? Ale pan Johan je přece jiný fešák, co?"

Rádl si upravoval obkladek na hlavě. Karolina vzala mu ho, namočila a kladla zase na čelo. Přimáčkla mu ho lehee, aby pocítil jeho chladivý účinek. A tak mu tam chvíli ruku držela...

Rádl v náhlém záchvatu jakési nezvyklé odvahy položil svou ruku na její, tiskl a blaženě si oddechl.

Karolina odešla potom do kuchyně. Ošklivost, jakou v jejím srdci budilo urážlivé, sprosté a nečestné chování toho spustlého děvčete, tuhla pomalu v nenávisť a ve vzdor. Ve své ženské umíněnosti byla by snad bývala v té chvíli učinila cokoliv, co jí posud bylo proti mysli, jen aby tu protivu poslobila.

Nevšimajíc si Poldy klekající ke svému kufru, otevřela víko a něco tam urovnávala. Bylo tam vlastně všechno v pořádku. Nejspodněji měla svoje bílé prádlo a na vrchu parádní šaty. V zásuvce u samého kraje měla uloženy svoje škyosty: tři prstýnky, stříbrný náramek a slatou broží.

Pokračování.

Nejúrodnější černice ve zdravé krajině v Texas!
LACINO PRODÁVÁ NA 12 LET SPLÁTKY
ROSENBERG IMMIGRATION CO.,
ROSENBERG, TEXAS.

Willow Springs Pivovar

dává

ZELENÉ "TRADING STAMPS"

Za \$3.00 zelených Trading Stamps s každou bednou

STARS & STRIPES

(2 tucty pintových lahví)

-cena

\$1.25

Za \$5.00 zelených Trading Stamps s každou bednou

STARS & STRIPES

(2 tucty kvartových lahví)

-cena

\$2.25

Pamatujte! Kromě toho, že dostanete nejlepší lahvové pivo, dostanete též dvojnásobnou hodnotu v zelených "Trading Stamps."

1407 Harney Street:

Objednejte si poštou neb telefonem Douglas 1806 nebo 1685.

M. Wollstein & Co.

814 So. 10th St., Omaha, Neb., naproti Union nádraží.

Velko- i maloobchodníci

lihovinami, importovanými viny a různými likéry.

Zasobí vás vždy zbožím té nejlepší jakosti a zaručeným. Zvláštní péče věnují objednávkám z venkova. Krajané z venkova, když sem přijedou a hlavně když ale odjíždí k domovům, měli by se dříve přesvědčit u nich o výtečné jakosti všech jejich lihovin. Ceny jsou velmi mírné. O přízeň žádá

TEL. DOUGLAS 1431. M. WOLLSTEIN & CO.

Něco

co povzbudí vaši energii a dodá vám nového života za parného dne, jest sklenice čistého a lahodného

"METZ-OVA" piva.

Jest uznáváno všemi milovníky dobrého piva za nejlepší v trhu. Pijte "METZOVO" k vůli svému zdraví.

Tel. Douglas 119.

Metz Bros. Brewing Co. vaří a lahvuji jen výborné pivo

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj oblibí si zajisté naše "GOLD TOP" lahvové pivo, jest lehké, perlické se a řízné a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody—nenít v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižším smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahvích kvartových neb pintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem.—Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8

JETTER BREWING CO., vaří a lahvuji výborné pivo
SOUTH OMAHA, NEB.

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC

v čís. 1300 Farnam ul.

Pravé importované pivo na šepu. Pivovarské i Mléčenské pivo-vari v Plzni a Cechách. Hobrau Munich Bavaris pivo. Pivo Anheuser-Busch a světoznámé Faust stálo rozbíhlo reputaci. Kávárna pro dámy náleží se na druhé podlaže.

401